

HELYI SZELLEMI, KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG FELTÁRÁSA - IMREHEGY SÜTÉS-FŐZÉS FORTÉLYAI

TOP 5.3.1.1-16-BK1-2017-00003 kódszámú „A helyi közösségek fejlesztése Soltvadkert térségében” elnevezésű pályázatban szerveztük meg Imrehegyen a Helyi szellemi, kulturális örökség feltárásán belül a sütés-főzés fortélyait.

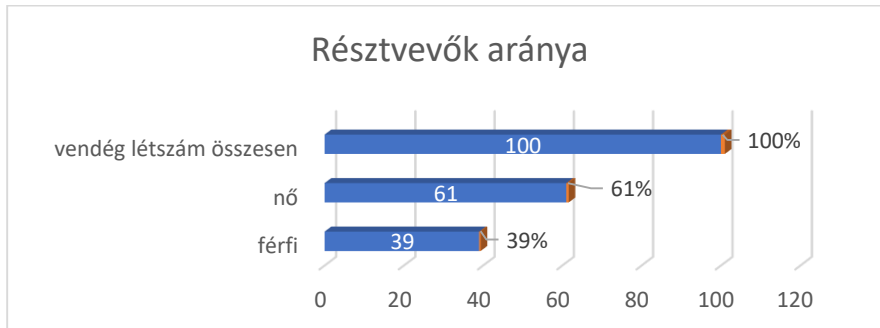
Rendezvényünk célja, hogy a fiatalabb generációkat bevonjuk, ezáltal lehetőség nyílik az idősebb generációk tudásátadására. A helyi Helytörténeti Kiállítóhelyen megismerhettük, hogy régen milyen eszközökkel sütöttek, főztek elődjaink, nagymamáink. Ezt az idősebb korosztály szemléltette, mutatta be. Szeretnénk, ha az idősebb generáció képviselői által megismerhetnénk olyan helyi recepteket, ami községünk specialitásának mondható.

A rendezvény több helyen is meghirdetésre, reklámozásra került. Megjelent a helyi újságban, valamint felkerült a helyi intézmények és önkormányzat online közösségi terébe, valamint az önkormányzat honlapjára. A meghirdetett eseményt plakátokon tekinthették meg az érdeklődők a település öt pontján.

A rendezvény előestéjén a jelenléti íven szereplő első tíz személy kétfajta süteményt készített el a rendezvényre, amelynek célja volt, hogy a megjelentek egy jó beszélgetős este közepette felelevenítik a régi hagyományokat és a személyes élményeket. (Természetesen nem készült annyi sütemény, hogy elég legyen a rendezvényen résztvevő összes vendégnek, ezért még vettünk hozzá süteményt.) Az egyik, amely nálunk is igen nagy hagyománynak örvend nemcsak ünnepkor, ez a zserbó. Nagyon sok háztartásnál településünknel megtalálható diófa, valamint főleg az idősebb generációkhoz tartozók még rendszeresen főznek be lekvárt, így az alapanyagok egy része házilag beszerezhető volt, nem beszélve arról, hogy teljesen más minőségű a saját lekvár, mint amit a boltokban lehet kapni. A résztvevők elejétől a végéig kivehették részüket a sütemény készítés folyamataiból, elkészítéséből. Másik sütemény, ami elkészítésre került, az egy sajtos pogácsa volt. Szintén egy megszokott süteményről beszélünk, viszont ennek is nagy hagyomány van köreinkben, hiszen disznóvágáskor, szüretkor, vagy egyéb családi vagy falusi rendezvényeken ritka alkalmak közé sorolták, ha nem került az asztalra (ha megérte, hogy rátegyék, hiszen az esetek többségében elkapkodták). Bízunk benne, hogy a résztvevők közül többen is folytatni fogják ezeket a hagyományokat, amelyet a felmenőink elkezdtek, valamint segítenek ennek propagálásába a falu lakossága felé.

A rendezvény napján, ahogy az az előzőekben említésre került a programot a Szabadtéri Helytörténeti Kiállítóhelyen kezdték meg a vendégek. A kiállítóhely elődeink mindennapi életükhöz szükséges eszközeik emlékének megőrzésére épült 2014-ben, amely rendszeresen látogatható, és a helyi lakosok adományainak köszönhetően valósult meg. Az adományozók névsorát egy emléktábla őrzi a kiállítóhely belső falán. A gyűjtemény legnagyobb részét egykori használati tárgyak teszik ki. Jelentős hányadát teszi ki a kiállításnak a mezőgazdaságban, kultúrnövények termesztésében, illetve az állattartásban használt eszközök gyűjteménye, de megtalálhatóak a régi konyha kellékei is.

A rendezvényen szép számmal jelentek meg az érdeklődők, ugyanis kerek száz fő jelent meg, amelynek nemi eloszlását az alábbi grafikon szemlélteti, az alatt lévön pedig a helyi és vidéki vendégek arányát figyelhetjük meg.

Imrehegy, 2021. augusztus 30.

Beszámolót készítette:

Rádiné Láng Mónika
szakmai vezető

Molnár Ferenc
könyvtáros